

[Ivar Nørgaard]

Jeg synes, at ministeren er lidt vel optimistisk, når han udtaler, at han går ud fra, at danske virksomheder vil kunne fastholde den kapacitet, som alle ved er for stor i Europa. Vi har som bekendt lige haft Storebæltsprojektet på tegnebrættet, og vi ser, at det ikke sådan uden videre var danske virksomheder, der løb af med sejren. Tværtimod ser det ud til, at det er udenlandske virksomheder, der kan klare de fleste af disse opgaver. Derfor er det nødvendigt med en erhvervs politik, der sikrer, at danske virksomheder er konkurrencedygtige.

Jeg er glad for ministerens svar vedrørende udviklingskontrakter, for det er helt åbenbart, at hvis man fortolker det så vidt, som hr. Holger K. Nielsen gør, vil man ikke kunne bruge danske statsmidler til enkeltforetagender til udviklingskontrakter, der skulle ende med, at der blev givet tilbud ved en dansk licitation. Jeg håber, at ministeren vil fastholde den fortolkning og få tydeliggjort det, når direktivet endeligt skal vedtages.

Holger K. Nielsen (SF):

For lige at få klargjort spørgsmålet om udviklingskontrakterne – for jeg tror nok, at der er en lidt uklar grænse mellem, hvad der er udviklingskontrakter, og hvad der er egentlig produktion –: Vil aftalen mellem DSB og Scandia-Randers om bygning af de nye intercitytog være ulovlig efter det her direktiv, eller vil den være tilladt? Det vil jeg godt have et rimelig klart svar på.

Det skuffede mig lidt, at ministeren slet ikke svarede mig på mine spørgsmål vedrørende oliepolitikken, for det er her, at jeg mener der er det helt store problem.

Jeg vil gå lidt vidt og sige, at jeg tror, det kan blive en bombe under den danske oliepolitik i Nordsøen og den danske undergrund, fordi det, så vidt jeg kan se, fratager os muligheden for i koncessionsvilkårene at stille krav om, at danske virksomheder kommer ind i tilstrækkeligt omfang.

Det gælder for det første i operatørvirksomheden, hvor det, så vidt jeg kan se, ikke bliver muligt at give Danop den særstatus, man har givet det i øjeblikket. Jeg vil godt helt konkret spørge, om det måske får konsekvenser i forhold til den tredje udbudsrunde, som man diskuterer i øjeblikket.

Men i hvert fald vil det, så vidt jeg kan se, være umuligt at give Danop den særstatus, det har i øjeblikket, og det bliver umuligt at stille krav om en dansk samfundsøkonomisk gavnlig udvikling, hvis det her bliver gennemført.

Det gælder for det andet krav om, at man skal have bygget ting på danske virksomheder, hvilket, så vidt jeg ved, Aalborg Værft i øjeblikket har meget stor gavn af. Jeg tror, at sådanne krav i fremtiden bliver helt umulige.

For os at se er det helt centralt, at vi i forbindelse med oliepolitikken, som bliver en meget vigtig del af dansk økonomi i fremtiden og af dansk energipolitik, har muligheder for her i Danmark at stille nogle erhvervspolitiske og nogle samfundsøkonomiske krav til koncessionsvilkårene.

Jeg synes, det er helt afgørende at få klarlagt, om en sådan koncessionspolitik, som tager udgangspunkt i danske samfundsøkonomiske hensyn, bliver mulig eller bliver ulovlig, hvis det her direktiv bliver gennemført.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Hr. Holger K. Nielsen spørger først, hvornår regeringen forventer sine samtaler med arbejdsmarkedets parter afsluttet. Det er lidt svært at sige, for foreløbig har vi jo spillet ud og efter et møde med arbejdsmarkedets parter i Specialudvalget bedt om deres tilkendegivelser.

Hvis forholdene nu er sådan, som hr. Ivar Nørgaard siger – sådan måtte jeg forstå det – at i hvert fald den ene af arbejdsmarkedets parter, LO, ikke har nogen uløste problemer på dette område, kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke spiller tilbage og siger: Jamen vi har meget klart den og den holdning. Det har regeringen ikke modtaget. Vi har heller ikke modtaget noget fra DA's side. Nu kan jeg se, at der er en depeche på vej, så nu kommer det måske. Men vi mangler altså fra begge arbejdsmarkedets parter klare tilkendegivelser på dette område.

Med hensyn til det, hr. Ivar Nørgaard i øvrigt er inde på vedrørende dette, vil jeg sige til Tinget, at man ikke må glemme, at der ikke er noget akut problem. Det er efter min mening, ligesom om man fra oppositionens side søger at løse et problem, som man er meget bevidst om, ved først at sige, at nu er der et eller andet i EF-retten, som skal bruges til det. Og i næste omgang, da der efter regeringens opfattelse ikke er